

9. března v sálku Malostranské besedy oblažil svým pravidelným vystoupením obeznalé diváky

Reliéf

: kytarista, dvorní autor a hlavní zpěvák disponující výjimečným hlasovým rozsahem Jiří Holoubek, současný člen Spirituál Kvintetu, se mezi písněmi důstojně zhostil i role informacemi sršícího konferenciéra a místy bujarého baviče. Zpívající autor hrající na banjo a dobro, Zbyněk Bureš, potvrdil několika vlastními skladbami kromě zřejmého interpretačního rovněž tvůrčí potenciál, a obohatil dnešní sled o zcela nové písně dokonce tak čerstvé, že ještě zatím ani nemají definitivní název. Nezapomněl také posluchače nalákat k rozhlasovým přijímačům zajímavým sdělením, že vystřídá dosavadní pořady Jirky Holoubka, takže v pondělí po desáté hodině večerní mohou slyšet jeho Bluegrassové hodiny. Mandolínista a spoluautor Tomáš Dvořák a basista Pavel Peroutka prokazovali nepostradatelnými sóly, že tu nejsou v žádném případě jen tak jak se říká do počtu. Během první části večera

Reliéf na snímku Petry Zděnkové ©

zaznělo minimálně po ukázce snad od každého ze stylů zastoupených v přebohatém repertoáru (jenom osobitě podání adventních koled pro tentokrát chybělo:-) procítěné zpěvy v expresivním podání 'a kapela', duchovně košaté gospelsy, v nichž využili sdostatku příležitostí blýsknout se technikou vycizelovaných vícehlasých vokálů, rozmáchlé instrumentálky, emotivní bluegrass i naléhavý protestsong. Ale to musíte prostě v klidu slyšet na vlastní uši, a proto nás sami hudebníci vyzvali k využití ohlášené přestávky na zakoupení některého cedéčka z pětice jejich nabízených alb.

Přizvaným hostem večera byla nadějná skupina **Mousetrap**. Ta svou úspěšnou existencí, prozatím dokládající vydáním maxisinglu, popírá vžité pravidlo, že angažmá zpěvačky musí nutně pro hudební skupinu (nejen:) bluegrassového typu znamenat začátek konce. Kapela ve složení: půvabná Míša Králová, obstarávající opravdu spíš více estetický než hudební aspekt, bludný (ale veselý) Holanďan Ralph Schut se (sic přivázanou na kuse obyčejné prádelní sňůry vyhlížející jakoby právě odříznuté od hrdla oběšencova) avšak nadpozemsky znějící mandolínou v náručí, Libor Kameník za kontrabasem se zaujetím prožívá každý tón naprosto celým tělem, na dobro preluduje vtipálek Radek Vaňkát, banjo & kytara ožívají v rukou temperamentního Jirky Boka, neztrácejícího ani na vteřinu rošťácký úsměv z tváře. Ten sice s dramatickým důrazem začíná hned peklý odpal, ale mnohé přebrepty sklidily silnější potlesk než jejich muzika. Moderátorské proslovy podané v roztomile komolené mluvě s dnes asi již záměrně pěstovaným nizozemským přízvukem působily nevťiravě kouzlem nechtěného; a naposled nebývalým sukcesem odměněná komická vložka: amsterodamská lidová písnička ve svém rodném jazyce jako vzpomínka na Ralfovo dětství, kdy mu ji hrával dědeček. Mé vlastenecké srdíčko poté potěšilo zařazení do playlistu alespoň jediné původní skladby s českým textem - rozloučili se totiž nejlepším možným způsobem, melodickou hymnou tzv.

Reliéf se nechytil do pasticky

Napsal uživatel Petra Zděnková
Čtvrtek, 31 Březen 2005 04:00

tichých bláznů s věnováním přítomným vyznavačům tohoto "dynamického sportu"

Zlatá rybka

z pera Petra Kůse. Na závěr části času hostům vyměřeného ještě trochu napínali zvědavé diváctvo otřepaně slibným tvrzením, že možná přijde i kouzelník?

Namísto něho se však vrátil na jeviště Reliéf vykouzlit hypnotickou atmosféru, která však již bohužel postupně spěla k blížícímu se dokončení večera. Nelze se na okraj nezmínit o nesoutěžní módní přehlídce trendů různorodé provenience, jíž pánové vyhlásili mimo program na baru - hodnotné kombinace oblečení si vsutku nešlo nevšimnout - khaki výbava vhodná na outdoor do pralesa, rifle s blýskavou přezkou opatřeným opaskem a solidní oblek doplněný ladící vázankou decentní barvy v kontrastu k rustikální košili evokující rubášku partyzánovu, byl zážitek dokazující, že nejen hudební vkus, ale i smysl pro sebeironický humor je muzikantům vlastní. Na závěr následoval již pouze všemi společně zahraný přídavek, když zdomácnělé publikum dává najevo, že nechybilo když dalo přednost možnosti raději vychutnat muziku v reálu (s malým er) před přímým přenosem klání Juventus Turín versus Realu (s velkým R) Madrid i souběžně probíhajícímu finálovému večeru Porty ve Mlejně, kde byla v ten den podle svědectví poroty přesilovka poměru účinkujících ku přihlížející veřejnosti - Nevím ale, zdali to bylo způsobeno tou první muzikantskou konkurenční příčinou, či příležitostí zafandit si před televizní obrazovkou. Každopádně přítomnému evidentně zasvěcenému publiku se i díky tomu, že v našich řadách sedělo nemálo příbuzných a blízkých od účinkujících, podařilo vytvořit doslova rodinné ovzduší.